

Caput primum

Sacrificium et sacerdotium ita Dei ordinatione coniuncta sunt, ut utrumque in omni lege extiterit. Cum igitur in nouo testamento sanctum Eucharistiae sacramentum uisibile ex Domini institutione Catholica Ecclesia acceperit, fateari etiam oportet, in ea nouum esse uisibile et externum Sacerdotium, in quod uetus translatum est. Hoc autem ab eodem Domino Salvatore nostro institutum esse, atque Apostolus, eorumque successoribus in Sacerdotio potestatem traditam consecrandi, offerendi, et ministrandi corpus et sanguinem eius; necnon et peccata dimittendi, et retinendi: sacrae literae ostendunt, et Catholica Ecclesiae traditio semper docuit.

Caput secundum

Cum autem Diuina res sit tam sancti Sacerdotij ministerium, consentaneum fuit, quo dignius et maiori cum ueneratione exerceri posset, ut in Ecclesia ordinatissima dispositione plures et diuersi essent ministrorum ordines, qui Sacerdotio ex officio deseruirent, ita distributi, ut qui iam clericali tonsura insigniti essent, per minores ad maiores ascenderent. Nam non solum de sacerdotibus, sed et de Diaconis sacrae literae apertam mentionem faciunt, ac quae maxime in illorum ordinatione attendenda sunt, grauissimis uerbis docent, et ab ipso Ecclesiae initio sequentium ordinum nomina, atque uniuscuiusque eorum propria ministeria Subdiaconi scilicet, Acolyti, Exorcistae, Lectoris, et Ostiarij in usu fuisse cognoscuntur. Quamuis non pari gradu, nam subdiaconatus ad maiores ordines a Patribus, et sacris Concilijs refertur, in quibus et de alijs inferioribus frequentissime legimus.

Caput Tertium

Cum Scripturae testimonio Apostolica traditione et Patrum unanimi con-

sensu perspicuum sit per sacram Ordinationem, quae uerbis, et
signis exterioribus perficitur gratiam conferri, dubitare ne
mo debet. Ordinem esse uerè, et propriè unum ex septem sctae
Ecclesiae sacramentis. Inquit enim Apostolus, Admones te ut
suscites gratiam Dei, quae est in te per impositionem manuum
mearum. Non enim dedit nobis Deus Spiritum timoris, sed
uirutis et dilectionis, et sobrietatis.

Caput Quartum

Quoniam uerò in Sacramento Ordinis sicut et in Baptismo
et Confirmatione character imprimitur, qui nec deleri, nec au-
ferri potest, merito sancta synodus damnat eorum sententiam
qui asserunt noui testamenti sacerdotes temporariam tantum,
modo potestatem habere, ac semel ritè ordinatos iterum laicos
effici posse si uerbi Dei ministerium non exerceant. Quod
quis omnes Christianos promiscuè noui testamenti sacerdotes
esse, aut omnes pari inter se potestate spirituali praeditos
esse affirmet, nihil aliud facere uidetur, quam Ecclesiasticam
Hierarchiam, quae est ut castrorum acies ordinata, confun-
dere: perinde ac si contra beati Pauli Apostoli doctrinam
omnes Apostoli, omnes Prophetae, omnes Euangelistae, omnes
Pastores, omnes sint Doctores. Proinde s. Synodus declarat
praeter caeteros Ecclesiasticos gradus, Episcopos, qui in Apo-
stolorum locum successerunt ad hunc Hierarchicum ordinem
praecipuè pertinere, et positos (sicut idem Apostolus ait) a
Spiritu sancto regere Ecclesiam Dei: eosq; Presbyteris superio-
res esse, ac sacramentum Confirmationis conferre, ministri

Ecclesie ordinare, atq; alia plerag; peragere ipsos posse, quorum functionum potestatem reliqui inferioris Ordinis nullam habent. Docet insuper Synodus in ordinatione Episcoporum, Sacerdotum, et coeterorum Ordinum, nec populi nec cuiusvis secularis potestatis, et magistratus consensum, siue uocationem, siue auctoritatem ita requiri, ut sine ea irrita sit ordinatio; quin potius decernit eos qui tantummodo a populo aut seculari potestate, aut magistratu uocati, et instituti ad Sacra ministeria exercenda ascendunt, et qui ea propria temeritate sibi sumunt, omnes non Ecclesie ministros, sed fures, et latrones per ostium non ingressos, habendos esse.

Hac sunt quae generatim sacra synodo uisum est Christi fideles de Sacramento Ordinis docere. His autem contraria certis et proprijs Canonibus in Summe qui sequitur modum, damnare constituit; ut omnes adiuuante Christo fidei regula utentes in tot errorum tenebris Catholicam ueritatem facilius agnoscere, et tenere possint.

Canon primus

Si quis dixerit non esse in nouo testamento Sacerdotium uisibile, et externum, uel non esse potestatem aliquam consecrandi, et offerendi uerum Corpus, et Sanguinem^{Domini}, et peccata remittendi, et retinendi: sed officium tantum, et nudum ministerium praedicandi Euangelium, uel eos qui non praedicant, proxsus non esse Sacerdotes: Anathema sit.

Canon secundus

Si quis dixerit præter Sacerdotium non esse in Ecclesia Catho-
lica alios Ordines, et maiores, et minores, per quos uelut
per gradus quosdam in Sacerdotium tendatur. Anathema sit.

Canon Tertius

Si quis dixerit Ordinem, siue sacram Ordinationem non esse
uere, et proprie Sacramentum a Christo Domino institutum,
uel esse figmentum quoddam humanum excogitatum a uiris
rerum Ecclesiasticarum imperitis, aut esse tantum ritum
quendam eligendi ministros uerbi Dei, et Sacramentorum.
Anathema sit.

Canon quartus

Si quis dixerit per sacram Ordinationem non dari Spiritum
sanctum; ac proinde frustra Episcopos dicere, Accipete spiritum
sanctum: aut per eam non imprimi characterem: uel eum
qui sacerdos semel fuit, laicum rursus fieri posse. Anathema sit.

Canon quintus

Si quis dixerit, ^{sacram} Vnctionem, qua Ecclesia in sancta Ordinatione
utitur, non tantum non requiri, sed contemnendam esse,
et perniciosam esse, similiter et alias Ordinis ceremonias.
Anathema sit.

Canon sextus

Si quis dixerit in Ecclesia Catholica non esse Hierarchiam
Diuina Ordinatione institutam, qua constat ex Episcopis
Presbyteris, et ministris. Anathema sit.

Canon septimus

Si quis dixerit Episcopos non esse Presbyteris superiores: uel non habere potestatem confirmandi, et ordinandi; uel eam quam habent, illis esse cum Presbyteris communem: uel Ordines ab ipsis collatos sine populi; uel potestatis secularis consensu, aut uocatione, irritos esse: aut eos, qui nec ab ecclesiastica, et canonica potestate rite ordinati, nec missi sunt, sed ab ipso ueniunt, legitimos esse uerbi et sacramentorum ministros. Anathema sit

Canon octauus

Si quis dixerit Episcopos, qui auctoritate Romani Pont. assumuntur, non esse legitimos ac ueros episcopos, sed fragmentum humanum. Anathema sit.

Eadem sacrosancta Synodus Reformationis materiam prosequens, hae qua sequuntur in presenti decernenda esse statuit ac decernit.

Decretum de Residentia

Canon I. Cum praecepto Diuino mandatum sit omnibus, quibus animarum cura commissa est, oues suas agnoscere, pro his sacrificium offerre, uerbisq; Diuini praedicatione, Sacramentorum admini., Stratione, ac bonorum omnium operum exemplo pascere, pauperum, aliarumq; miserabilium personarum curam pater,

nam gerere, et in cetera munia Pastoralia incumbere: que
omnia nequaquam ab his prestari, et impleri possunt, qui gregi
suo non inuigilant, neque assistunt; sed mercenariorum
more deserunt. Sancta Synodus eos admonet et hortatur,
ut Diuinorum preceptorum memores factique forma gregis,
iudicio et ueritate pascant, et regant. Ne uero ea, que
de Residentia sancte, et utiliter, iam antea sub fe: re: Pa:
Tertio sancita fuerunt, in sensus à sacrosanctæ Synodi
mente alienos erasantur, ac si uigore illius Decreti quinque
mensibus abesse liceat, illis insereudo declarat s. Synodus
omnes Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis ac
Cathedralibus Ecclesijs quibuscumque, quocumque nomine et titulo
prefectos, etiam si sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales
obligari ad personalem in sua Ecclesia uel Diocesi residen
tiam, ubi in ualido sibi officio defungi teneantur, neque abesse
posse nisi ex causis, et modis infrascriptis.

Nam cum Christiana caritas, ugens necessitas, debita
obedientia, ac euidentis Ecclesiæ uel Regni utilitas aliquos
nonnunquam abesse postulent, et exigant, Decernit eadem s. Synodus
has legitimæ absentia causas à beatissimo Rom. Pont. aut à
Metropolitano, uel eo absente Suffraganeo Episcopo antiquiora
residente, qui idem Metropolitanus absentiam probare debet,
in scriptis esse approbandas; nisi cum absentia incidit propter
aliquod munus Reipublicæ et officium Episcopatus aduen
ticius quoniam causa sunt notoria, et interdum reperiuntur,
eas quidem significari Metropolitanis necesse erit. Ad eundem
tamen cum Concilio Provinciali spectabit iudicari de licentia

a se, uel a Suffraganeo datis, et uideri ne quis eo iure abutatur et ut poenis Canonice exstantes puniantur. Interea meminerint discessuri ita ouibus suis prouidendum, ut quantum fieri poterit ex ipsorum absentia nullam damnum accipiant. Quoniam aut qui aliquantisper tantum absunt, ex ueterum Canonum sententia non uidebuntur abesse, quia statim reuersuri sunt: sancta Synodus uult illud absentia spaciū singulis annis, siue continuū, siue interruptum, extra praedictas causas nullo pacto debere duos, aut ad summum tres menses excedere, et haberi rationem ut id aqua ex causa fiat, et absq; ullo gregis detrimento; quod an ita sit abscedentium conscientia relinquit, quam sperat resignatam, et timoratam fore, cum Deo corda pateant, cuius opus non fraudulenter agere suo periculo tementur. Eosdem iterum admonet, et in Domino hortatur, ne per illius temporis spaciū Dominici Aduentus, quadragesima, Natiuitatis, Resurrectio, nis Domini, Pentecostes, Item et Corporis Christi diebus, quibus refici maxime, et in Domino gaudere Pastoris praesentia oues debeant, ipsi ab Ecclesia sua Cathedrali ullo pacto absint, nisi Episcopalis munia in sua Diocesi eos alio uocent.

Si quis autem (quod utinam nunq; eueniat) contra huius decreti dispositionem abfuerit, Statuit s. synodus praeter alias poenas aduersus non residentes sub Paulo iij impositas, et innovatas, ac mortalis peccati reatum, quem incurrit, eum pro rata temporis absentiae fructus suos non facere; nec tuta conscientia alia etiam declaratione non secuta, illos sibi detinere posse; sed teneri, aut ipso cessante, superiorem Ecclesiasticum illos fabricae Ecclesiar, aut pauperibus loci erogare. prohibita quacumq; conuentione

uel compositione, qua pro fructibus male perceptis appellatur, ex
qua etiam praedicti fructus in totum, aut pro parte ei remitterentur,
non obstantibus quibuscumque privilegijs cuiuscumque collegii, aui
fabricae concessis.

Eadem omnino etiam quo ad culpam, amissionem fructuum, et
penas de curatis inferioribus, et alijs quibuscumque qui beneficia
aliquod ecclesiasticum curam animarum habens, obtinent: Sa
Synodus declarat, et decernit, ita tamen ut quando cumque ex
causa prius per Episcopum cognita, et probata, abesse contigerit,
vicarium idoneum ab ipso ordinario approbandum cum debita
mercedis assignatione relinquunt. Discedendi autem licentiam
in scriptis, gratisque concedendam ultra bimestre tempus, nisi
ex graui causa non obtineant. Quod si per edictum citati
etiam non personaliter, contumaces fuerint, liberum esse
iudicibus ordinarijs per censuras ecclesiasticas de sequestrationem
et subtrahionem fructuum, aliisque iuris remedia, etiam usque ad
priuationem compellere, nec executionem quolibet privilegio
licentia familiaritate, exemptione, etiam ratione cuiuscumque
beneficij, patrono statuto, etiam iuramento uel quacumque aucto
confirmato. Consuetudine etiam immemorabili (quae potius co
ruptela censenda est) siue appellatione, aut inhibitione etiam
in Romana curia uel uigore Eugenianae constitutionis, suscipi
di posse.

Postremo, tam decretum illud sub Paulo iij. quam hoc ipsum
in Concilijs Provincialibus et Episcopalibus publicari sancta
Synodus praecipit. Cupit enim quae adeo ex Pastorum munere, ani
marumque salute sunt, frequenter omnium auribus, mentibusque

infigi, ut in posterum Deo iuvante nulla temporum iniuria
aut hominum oblivione, aut desuetudine aboleantur.

(Canon .II. de Reformatione)

Ecclesys Cathedralibus seu superioribus, quocumq; nomine et titulo
etiam si sanctae Rom. ecclesiae Cardinales sint, si munus Consecra-
tionis intra tres menses non susceperint, ad fructuum perceptor,
restitutionem teneantur: si infra totidem menses postea id facere
neglexerint, Ecclesijs ipso iure sunt privati. Consecratio uero, si
extra curiam Romanam fiat, in Ecclesia, ad quam promoti
fuerint, aut in provincia, si commode fieri poterit, celebretur.

Episcopi per se metipsum Ordines conferant, quod si aegritudine
fuerint impediti, subditos suos non aliter, quam iam probatos
et examinatos ad alium Episcopum ordinandos, dimittant.

III. Prima tonsura non initientur, qui Sacramentum Confirma-
tionis non susceperint, et fidei rudimenta edocti non fuerint,
quiq; legere, et scribere nesciant, et de quibus probabilis
coniectura non sit, eos non saecularis iudicij fugiendi fraude,
sed ut Deo fidelem cultum praesent, hoc uita genus elegisse

V. Ad minores Ordines promouendi, bonum à Parocho, et à magistro
scholae, in qua edueantur, testimonium habeant. Hi uero, qui
ad singulos maiores Ordines erunt assumendi, per mensem
ante ordinationem Episcopum adeant, qui Parocho, aut alteri,
cui magis expedire uidebitur, committat: ut nominibus ac

desiderio eorum, qui uolent promoueri publice in Ecc^a ^{proposi}
de ipsorum ordinandorum natalibus, aetate, moribus et uita a fide
dignis diligenter inquirat, et literas testimoniales ipsam inqu
sitionem factam continentem, ad ipsum Epum, quam primum
transmittat.

vi

Nullus prima tonsura initiatus, aut etiam in minoribus ordinibus
constitutus ante xiiij annum beneficium possit obtinere. Is
etiam sibi priuilegio non gaudeat, nisi beneficium Ecclesiasticum
Sabeat, aut clericalem habitum, et tonsuram deferens, alicui
Ecclesie ex mandato Episcopi inseruiat, uel in seminario cle
ricorum, aut in aliqua schola, uel uniuersitate de licentia Ep
quasi in uia ad maiores ordines suscipiendos uersetur. In
clericis uero coniugatis seruetur constitutio Bonifacii viij qu
incipit, Clerici qui cum unicis; modo Si clerici alicuius Ec
seruicio, uel ministerio ab episcopo deputato, eidem ecclesie
seruiant, uel ministrent, et clericali habitu, et tonsura utantur.
Nemini, quo ad hoc, priuilegio uel consuetudine etiam immem
rabili suffragante.

vii

Sancta Synodus antiquorum Canonum uestigijs inhaerendo de
cernit, ut quando Epus ordinationem facere disposuerit, omnes
qui ad saerum ministerium accedere uoluerint, feria quarta ante
ipsam ordinationem, uel quando Epus uidebitur, ad ciuitatem
euocentur; Epus autem Sacerdotibus et alijs prudentibus uiris
peritis Diuinae legis, ac in Ecclesiasticis sanctionibus exercitatis
sibi ascitis, ordinandorum genus, personam, aetatem, institutio
nem, mores, et doctrinam, fideq; diligenter inuestiget et examinet.

Ordinationes sacrorum ordinum Statuta a iure temporibus, ac in Cathedrali Ecclesia uocatis, presentibusq; ad id Eccie Cano- nicis, publice celebrentur. Si autem in alio Diocesis loco, presente clero, loci dignior, quantum fieri poterit, Ecclesia semper adeatur. Unusquis quisq; autem a proprio Episcopo ordinetur. Quod si quis ab alio promoueri petat, nullatenus id ei, etiam cuiusuis generalis, aut specialis rescripti, uel privilegij pretextu, etiam Statutis temporibus permittatur, nisi eius probitas, ac mores ordinarij sui testimonio commendentur. Si secus fiat, ordi- nans a collatione ordinum per annum, et ordinatus a sus- ceptorum Ordinum executione quamdiu proprio ordinario uidebitur expedire, sit suspensus.

Episcopus familiarem suum non subditum ordinare non possit, nisi per triennium secum fuerit commoratus, et beneficium quacumq; fraude cessante, Statum re ipsa illi conferat. Con- suetudine quacumq; etiam immemorabili in contrarium, non obstante.

Abbatibus, et alijs quibuscumq; quantumuis exemptis, non liceat in posterum intra fines alicuius Diocesis consistentibus, etiam si nullius Diocesis, uel exempta esse dicantur, cuiquam, qui regularis subditus sibi non sit, tonsuram uel minores ordines conferre, nec ipsi Abbates, et alij exempti, aut collegia, uel Capitula quacumq; etiam Ecclesiarum Cathedralium Itras dimissorias aliquibus clericis secularibus, ut ab alijs or- dinentur, concedant. Sed horum omnium ordinatio, seruatis omnibus, que in Suius sanctae synodi Decretis continentur, ad Epós, intra quorum Diocesis fines existat,

pertineat. Non obstantibus quibuscumque, priuilegijs, præsen-
tionibus, aut consuetudinibus etiam immemorabilibus: præter
quoque impositam his, qui contra Guius s. Synodi sub Pauli
Tertio decretum, à Capitulo Episcopali, sede uacante, lra
dimissorias impetrant, ad illos, qui easdem lteras non à
Capitulo, sed ab alijs quibusuis in iurisdictione Episcopi, loco
Capituli sede uacante, succedentibus obtinerent, mandat
extendi. Concedentes autem dimissorias contra formam De-
creti, ab officio, et beneficio per annum sunt ipso iure sus-
pensi.

XI
Minores Ordines Sicut qui saltim Latinam linguam intelligant
per temporum interstitia, nisi aliud Episcopo expedire
magis uideretur, conferantur; ut eò accuratius, quantum
sit Suius disciplina pondus, possint edoceri; ac in unogu-
mune, iuxta præscriptum Episcopi se exercent; idque in
ea, cui assignati erunt Ecclesia; nisi forte causa studiorum
absint, atque ita de gradu in gradum ascendant, ut in eis
cum aetate uita meritum, et doctrina maior accrescat,
Quod et bonorum morum exemplum et assiduum in ecclesia
ministerium, atque maior erga Presbyteros, et superiores ordi-
nes reuerentia, et crebrior quam antea corporis Christi
comunio, maxime comprobabunt. Cumque sine ad aliores
gradus et sacratissima mysteria sit ingressus, nemo ijs in-
tetur, quem non scientia spes maioribus ordinibus dignum
ostendat. Hi uero non nisi post annum à susceptione postre-
mi gradus minorum ordinum, ad sacros ordines promouentur.

114

antur, nisi necessitas, aut Ecclesiae utilitas, iudicio Episcopi aliud
exposcat.

xii Nullus in posterum ad Subdiaconatus ordinem ante $\bar{x}xii$.
ad Diaconatus ante $\bar{x}xiii$. ad Presbyteratum ante $\bar{x}xv$.
etatis suae annum promoueatur. Sciunt tamen Episcopi non
singulos in ea aetate constitutos debere ad hos ordines assumi,
sed dignos duntaxat, et quorum probata uita senectus sit.
Regulares quoque nec in minori aetate, nec sine diligenti Epi
examine, ordinentur. Priuilegijs quibuscumque, quo ad hoc
penitus exclusis.

xiii Subdiaconi et Diaconi ordinentur Sabentes bonum testimonium,
et in minoribus Ordinibus iam probati, ac literis, et his quae
ad ordinem exercendum pertinent, instructi, qui sperent
Deo auctore se continere posse. Ecclesijs quibus assignentur
inseruiant. sciantque maxime decere, si saltem diebus Do-
minicis, et solemnibus, cum altari ministrauerint, sacram
comunionem perceperint. Promoti ad sacrum Subdiaco-
natus Ordinem, si per annum saltem in eo non sint uersati,
ad altiorem gradum, nisi aliud Episcopo uideatur, ascendere
non permittantur. Duo sacri Ordines non eodem die, etiam
regularibus, conferantur. Priuilegijs ac indultis quibusuis
concessis, non obstantibus, quibuscumque.

xiiii Qui pie et fideliter in ministerijs ante actis se gesserint ad Presbi-
teratus Ordinem assumantur, bonum Sabcant testimonium:
et si sunt, qui non modo in Diaconatu ad minus annum inte-
grum, nisi ob Ecclesiae utilitatem, ac necessitatem aliud Episcopo ui-
deretur, ministrauerint. Sed etiam ad populum docendum ea
quae sciri omnibus necessarium est ad salutem, et ministranda

Sacramenta, diligente examine precedente, comprobentur. atque ita
pietate, ac castis moribus conspicui: ut præclarum bonorum
operum exemplum, et vitæ monita ab eis præsentari expectari;
Curet Epûs, ut hi saltem diebus Dominicis, et festis solemniibus
si vitam curam animarum habeant, tam frequenter ut suis
muneri satisfaciunt, Missas celebrent. Cum promotis per saltum
si non ministraverint, Epûs ex legitima causa, possit dispensare.

Quamvis Presbyteri in sua Ordinatione à peccatis absolviendi potestatem
accipiant: decernit tamen s. synodus nullum etiam
regularem posse confessiones secularium, etiam sacerdotum
audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut Parochiale
beneficium, aut ab Epûs per examen, si illis videbitur esse ne-
cessarium, aut alias idoneus, iudicetur, et approbationem, quæ
gratis datur, obtineat. Privilegijs et consuetudine quacumque, et
immemorabili non obstante.

^{xvi} Cum nullus debeat ordinari, qui iudicio sui Episcopi non sit utilis
aut necessarius suis Ecclesijs, s. Synodus, vestigijs sexti Canonici
Concilij Chalcedonensis in hærendo Statuit, ut nullus in posterum
ordinetur, qui illi ecclesiæ, aut pro loco, pro cuius necessitate,
aut utilitate assumitur, non ascribatur, ubi suis fungatur
muneribus, nec incertis vagetur sedibus. Quod si locum in-
sub Epô deseruerit, ei sacrorum exercitium interdicitur.

^{xvii} Nullus præterea clericus peregrinus sine commendatitij sui
Ordinarij Literis ab ullo Epô ad Divina celebranda, et sacra-
menta ministranda admittatur.

xviii *De sanctorum Ordinum a Diaconatu ad Ostiariatum functiones,*
 ab Apostolorum temporibus in Ecclesia laudabiliter receptae, et pluribus in locis aliquandiu intermissa, in usum iuxta sacros Canones reuocentur: ne ab haereticis tanquam otiosa traducantur, illius pristini moris restituendi desiderio flagrans s. synodus decernit, quod in posterum cuiuscumque ministeria non nisi per constitutos in dictis ordinibus exerceantur. Omnesque et singulos Praelatos in Domino hortatur, et illis praecipit, ut quantum fieri commode poterit, in Ecclesiis Cathedralibus et Collegiatis, et Parochialibus suae Diocesis, si populus frequens et Ecclesiae prouentus id ferre queant, cuiuscumque functiones curent restituendas, et ex aliqua parte reddituum aliquorum simplicium beneficiorum, uel fabricae ecclesiae, si prouentus suppetant, aut utriusque illorum, eas functiones exercentibus stipendia assignent, quibus, si negligentis fuerint, Ordinarii iudicio, aut ex parte mulctare, aut in totum priuare possunt. Quod si ministris quatuor minorum Ordinum exercendis clerici caelibes praesens non erant, suffici possint etiam coniugati fidei probatae, dummodo non bigami, ad ea munia obeunda idonei, et qui consuram, et habitum clericatum in Ecclesia gesserint.

De Seminario clericorum in singulis Diocensibus
 erigendo

xviii *Cum Adolescentium aetas, nisi recte instituatur, prona sit ad mundi uoluptates sequendas, et nisi a teneris annis ad pietatem, et religionem instruetur, atque uitiorum habitus totos*

Somines possideat, nunq̄ perfecte ac sine maximo et singulari
propemodum Dei omnipotentis auxilio in disciplina Ecclesiastica
perseueret. S. synodus statuit ut singula Cathedralis Metro-
politana, atq; his maiores Ecclia pro modo facultatum et Dioc.
amplitudine certum puerorum ipsius ciuitatis, et diocesis, uel
eius prouincia, si ibi non reperiuntur, numerum in collegio
Soc prope ipsas ecclesias, uel alio in loco conuenienti ab ipso
gendo alere, ac religiose educare, et ecclesiasticis disciplinis
institueret teneantur. In Soc uero collegio recipiantur, qui
ad minimum xij annos, et ex legitimo matrimonio nati
sint, ac legere et scribere competenter nouerint, et quos
indoles, et uoluntas spem afferat eos ecclesiasticis ministerijs
perpetuo inseruituros. Pauperum autem filios praecipue elige-
unt, nec tamen ditiorum excludit, modo suo sumptu alen-
tur, et studium pra se ferant Deo, et Ecclia inseruiendi.
Hos pueros Epus in tot classes, quot ei uidebitur, diuisos
iuxta eorum numerum, aetatem, ac in disciplina Ecclesiastica
et progressum, partim cum eis oportunitate uidebitur, Ecclie
suarum ministerijs addicet, partim in collegio erudiendos re-
nebit, aliosq; in locum eductorem sufficiet, ita ut Soc
collegium Dei ministrorum, perpetuum seminarium sit.
Ve uero in eadem disciplina ecclesiastica commodius in-
situantur, tonsura statim, atq; habitu clericali semper uten-
tur. Grammaticas, cantus, computi ecclesiastici, arithmeticae
narum artium disciplinam discere, sacram scripturam,
Libros ecclesiasticos. Homelias sanctorum, atq; sacramentorum
tradendorum, maxime quae ad confessiones audirendas uide-

buntur oportuna, et rituum, ac ceremoniarum formas edificent.
 Curet Epūs ut singulis diebus Missae sacrificio intersint, ac
 saltem singulis mensibus confiteantur peccata, et iuxta
 confessoris iudicium, sumant corpus Dni xpi Jesu Christi.
 Cathedrali, et alijs loci Ecclesijs, diebus festis inseruiant.
 Quae omnia, atq; alia ad hanc rem oportuna et necessaria
 Epi singuli cum consilio duorū Canonicoꝝ, seniorū, et grauiorū,
 quos ipsi elegerint, prout Spiritus sanctus suggesserit, con-
 stituent, eaq; ut semper obseruentur, saepius uisitando ope-
 ram dabunt. Discipulos et incorrigibiles, ac malorum morum
 seminatores acriter punient, eos etiam, si opus fuerit ex-
 pellendo, omniaq; impedimenta auferentes, quacumq; etiam ad
 conservandum, et augendum tam pium, et sanctum institutum
 pertinere uidebuntur, diligenter curabunt, et quia ad colle-
 gij fabricam instituendam, et ad mercedem praecipuoribus
 et ministris soluendam, et ad alendam iuuentutem, et ad
 alios sumptus certi redditus erunt necessary, ultra ea quae
 ad instituendos, et alendos pueros sunt in aliquibus Ecclesijs
 destinata, quae eo ipso huic seminario sub eadem Epi cura
 applicata conseantur. Idem Epūs cum consilio duorū, quorū
 alter ab Epō, alter ab ipso Capitulo eligatur, itemq; duorū
 de clero ciuitatis, quorum uter alterius electio similiter ad
 Episcopum, alterius uero ad Clerum pertineat, ex fructibus
 integris mensae Epūs, et Capituli, et quarumcunq; dignitatum
 Personatum et Officioꝝ, Praebendarum, Portionum, Abbatiarū,
 et Prioratum cuiuscunq; Ordinis, etiam regularis, aut qua-
 litatis, uel condicionis fuerint, et Hospitalium, quae dantur
 in titulum, uel administrationem, iuxta Constit. Cone. Viennens.

qua incipit, quia continget, et beneficiorum quorumcunque etiam
regularium, etiam si iuris patronatus cuiuscunque fuerint,
etiam si exempta, etiam si nullius Diocesis, uel alyis ecclesiasticis
Monasterijs, ac Hospitalibus, et alyis quibusuis locis pijs et
exemptis annexa, et ex fabricis Ecclesiarum, et aliorum locorum,
etiam ex quibuscunque alyis ecclesiasticis redditibus, seu pen-
sionibus, etiam alyis collegiorum (in quibus tamen seminarijs
discipulorum uel docentium ad comune Ecclesie bonum promouen-
dam actu non habentur (haec enim exempta esse uoluit) prae-
ter ratione reddituum, qui superflui essent, ultra convenientem
ipsorum seminariorum sustentationem) seu corporum, uel
confraternitatum, quae in nonnullis locis scholae appellantur
et omnium Monasteriorum, non tamen mendicantium etiam
ex decimis, quacunque ratione ad sacros, ex quibus subsidia
Ecclesiastica uolui solent, et milites cuiuscunque militiae,
aut ordinis pertinentibus, Fratribus s. Joannis Hieroso-
lomitani s. tantaxat exceptis) partem aliquam, uel por-
tionem detrahent, et eam portionem sic detrahtam, nec non
beneficia aliquot simplicia cuiuscunque qualitatis, et digni-
tatis fuerint, uel etiam praesimonia, uel praesimoniales
portiones, etiam ante uacationem, nuncupata, sine cultus
Diuini, et illa obtinentium praesidio, huic collegio applica-
bunt, et incorporabunt, quod locum habeat etiam si benefi-
cia sunt reseruata, uel affecta, nec per resignationem ipso-
rum beneficiorum uniones et applicationes suspendi, uel ullo modo
impediri possint, sed omnino quacunque uacatione, etiam si in
curia effectum suum sortiantur, quacunque constitutione
nostra obstante. Ad hanc autem portionem soluendam beneficia

dignitatum, Personatum, et omnium et singulorum supra
 memoratorum possessores non modo pro se, sed pro pensionibus
 quas alijs forsitan ex dictis fructibus soluerent, retinendo tñ
 pro rata quicquid pro dictis pensionibus illis erit solvendum,
 ab ep̄o loci per censuras Ecclesiasticas, et alia iuris remedia,
 etiam uocato ad hoc, si uidebitur, auxilio bractij secularis.
 compellantur, quibusuis, quo ad omnia et singula suprascripta
 privilegijs, exemptionibus, etiam si specialem derogationem
 requirerent, consuetudine etiam inmemorabili, et quavis
 appellacione, et allegacione, qua executionem impediat, non
 obstantibus. Succeedente uero casu quo per uniones effec-
 tum suum sortientes, uel aliter seminariam ipsam in totum,
 uel in partem totatum reperiat, tunc porro ex singulis
 beneficijs ut supra detralta, et incorporate ab Ep̄o, prout res
 ipsa exegerit in totum, uel pro parte, remittatur.

Quod si Cathedralium, et aliarum maiorum Ecclesiarum Prelati
 in hac Seminarij erectione, eiusq; conseruatione negligentes
 fuerint, ac suam portionem soluere detrectauerint, Ep̄iscopum, Ar̄chi-
 ep̄us, Arc̄diep̄iscopum, et superiores Synodus Prouincialis acriter
 corripere, eosq; ad omnia suprascripta cogere debeat, et ut
 quam primum hoc sanctum et tam pium opus, ubicunque
 fieri poterit, promoueat, studiose curabit. Rationes autē
 reddituum huius seminarij Ep̄us annis singulis accipiat,
 presentibus duobus a Capitulo, et totidem a ciuitatis clero
 deputatis.

Deinde, ut cum minori impensa Sm̄i sc̄solis instituendis pro-
 uideatur, statuit s. synodus ut Ep̄i, Arc̄diep̄i, Primate
 et alij locor, Ordinarij sc̄solasteras obtinentes, et alios,

quibus est lectio, uel doctrinae munus annexum ad docen-
dum, in ipsis scholis instituendos per se ipsos, si idonei fuerint,
alioquin per idoneos substitutos, ab eisdem scholasticis eligendos
et ab ordinariis probandos, per subtractionem fructuum cogere
et compellant. Quod si iudicio Epi digni non fuerint, alios
qui digni sunt, nominet, omni appellatione remota. Quod si
neglexerint, Epus ipse deputet. Docebunt autem graduli,
quae uidebuntur epō expedire. De cetero uero officia, uel
dignitates, illaeque scholasticae dicuntur, non nisi Docto-
ribus, uel magistris, aut Licentiatis in sacra pagina, aut
in iure Canonico, et alijs personis idoneis, et qui per se ip-
sum illud munus explere possint, conferantur, non obstantibus
quibuscumque privilegijs et consuetudinibus etiam immemo-
rabilibus.

Si uero in aliqua provincia Ecclesia tanta paupertate lae-
zauerint, ut collegium in eis erigi non possit Synodus Pro-
uincialis, uel Metropolitana cum duobus antiquioribus
Suffraganeis in Ecclesia Metropolitana, uel alia Prouincia
Ecclesia commodiori, unum aut plura collegia, prout
oportunum iudicabit, ex fructibus duarum, aut plurium
Ecclesiarum, in quibus singulis collegium commode insti-
tui non potest, erigendum curabit, ubi pueri illarum
Ecclesiarum educentur.

In Ecclesijs aut amplas Dioceses habentibus, possit Epus
unum uel plura in Diocesi, prout sibi opportunum uidebitur
habere seminarium, quae tamen ab illo uno, quod in ciui-
tate erectum et constitutum fuerit, in omnibus dependeat

Postremo, si uel pro unionibus, seu pro portuonum taxatione, uel assignatione, et incorporatione, aut qualibet alia ratione difficultatem aliquam oriri contigerit ob quam huius seminarij institutio, uel conseruatio impediretur, aut perturbaretur Epus cum supra deputatis uel synodus Prouincialibus pro regionis more, pro Ecclesiar, et beneficiorum qualitate, etiam ~~et~~ suprascripta, si opus fuerit moderando, aut augendo omnia et singula qua ad huius Seminarij felicem profectum necessaria et opportuna uidebuntur decernere ac prouidere ualeat.

Insuper eadem sacrosancta Tridentina Synodus proximam futuram Sessionem in diem XVI. mensis Septembris indicit, in qua agatur de Sacramento Matrimonij, et de alijs si qua erunt ad doctrinam fidei pertinentia que expediri possunt. Item de promotionibus Episcopatum, dignitatum, aliorumq; beneficiorum Ecclesiasticorum ac de diuersis Reformationis articulis.